

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan sveder, izimši nedelje in praznika, ter valja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznanipla plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se isvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnishtvu naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. Telefon št. 34.

Kranjski Slovenci, pozor!

(Izvirni dopis.)

Kako sistematično se pri nas utihotaplja nemščina povsod, kjer se le količkaj more, zato imamo spet nov dokaz. Za gotovo se nam poroča, da se že začetkom drugega semestra upelje na štirirazredni ljudski šoli na Toplici pri Zagorji nemščina v vse štiri razrede, tako da se začne učiti že precej v I. razredu, kjer odvzame slovenščini polovico njej odločenih ur. Dozdaj se je na tej štirirazrednici podučevala nemščina tako, kakor na drugih šolah te vrste, kot učni predmet od III. razreda naprej. Bog vedi od kod prihaja zdaj najedenkrat ta prememba, ki v obstoječih razmerah ni nikakor opravičena. Na tej šoli je okoli 400 do 500 učencev, zgolj slovenskih otrok, izimši kakih 30 glažutarških, ki pa tudi vsi smajo slovenski.

Kdo tedaj dela na to, da bi se zagorska okolica hitreje ponemčila in pripravila za nikdar sito mater Germanijo?

Pri zadnji občinski volitvi se je tamošnja, tako imenovana katoliško-narodna stranka svezala z nemškutarško in pomagala tej k zmagi. Tako ima zdaj Zagorje nemškutarški občinski zastop in valed tega najbrže tudi nemškutarški krajni šolski svet in ta si je menda štel za prvo nalogo tamošnje šole kolikor mogoče ponemčiti. Čuditi se moramo deželnemu šolskemu svetu, kako radovoljno ustreže vsaki, še tako malo opravičeni nemškutarški želji. Kje so bili ob dotičnem sklepu slovenski zastopniki v deželni šolski svet? In kaj deželni odbor, ali se je vprašal zstran te novotarije in je li on pritrđil? Ali pa se je nemara vse naredilo prezidijalnim potom? Povpraševali smo tudi ude litijakega c. kr. okr. šolskega sveta in zagotovilo se nam je, da se v njem o tej reči nikdar niti besedice ni obravnavalo, in da se njega členom o tej reči nikdar nič ni naznanilo. Kaj pri tako važni premembi jezikovnega poduka res ces. kr. okrajni šolski svet nima nobene besede? In kaj deželni odbor, ki zastopa koristi dežele, ki tudi imenovano šolo vzdržuje? Nima li on prve besede, kjer gre za koristi deželnega slovenskega jezika? Zakaj nemogoče se nam zdi, da bi bil on omenjeni premembi pritrđil

V resnici čudno je, kako se more tako vstrezati nemškutarškim šovinistom, ki kažejo v novejšem času nam Slovincem takosovražno in naši Avstriji tako nezvesto lice!

Pripomnja uredništva. V ti zadevi, v kateri je ob svojem času pisal tudi naš list, vložila se je od strani deželnega odbora pritožba na ministerstvo radi nedopustljivega postopanja deželnega šolskega sveta.

Deželni zbor kranjski.

(IX. seja dne 11. februarja)

(Konec.)

V sobotnem poročilu o zadnji seji dež. zbora je slučajno izostal začetek nadaljevanju, kateri pri našamo danes.

Posl. grof Barbo je poročal o prošnji kmetijske podružnice v Senožcah za podporo za obdelovanje in popolnitev drevesnice in je predlagal, naj se dovoli podpore 100 gld. in naj se podružnici zagotovi, da dobi še 100 gld., ako nabavi primeren svet za drevnico. — Sprejeto.

Posl. Loy je poročal o § 7. C. letnega poročila dež. odbora „Deželni muzej“ in je predlagal, naj se vzame na znanje. — Sprejeto.

Posl. Murnik je poročal o prošnji vasi Ostrožno brdo za podporo za preložitve občinske ceste iz Reške doline v Ostrožnobrdo in je predlagal, naj se odstopi dež. odboru z naročilom, da jej po možnosti ugodí. — Sprejeto.

Posl. Murnik je poročal o prošnji županstva v Velikih Poljanah za podporo za ubogo Frančiško Pengal, in je predlagal, naj se odstopi dež. odboru v primerno rešitev. — Sprejeto.

Posl. dr. Žitnik je poročal o prošnji občin komendske fare za razpis službe zdravnika v komendski bolnici in je predlagal, naj se dež. odboru naroči, izvršiti na to stvar nanašajoči se sklep dež. zbora iz l. 1895.

Posl. Kajdič je predlagal, naj se zdravniška služba z letno plačo 1000 gld. takoj razpiše in naj se takoj ukrene, kar treba za zgradbo zdravnikovega stanovanja, dež. odboru pa naj se naroči, da glede regulativa stopi v zvezo s poklicnimi fak-

torji in da o tem poroča dež. zboru v prihodnjem zasedanju. — Sprejeto.

Posl. dr. Žitnik je poročal o prošnji vasi Studor-Stara fužina v Bohinji za podporo za uravnavo potoka Ribnica in je predlagal, naj se odstopi dež. odboru, da ukrene potrebne poizvedbe, o katerih naj poroča v prihodnjem zasedanju.

Ta del poročila spada pred poročilo, katero smo priobčili v soboto. Sedaj sledi konec sobotnega poročila.

Posl. grof Barbo je poročal o prošnji mlekarske zadruge v Košani za podporo za napravo oprave in je predlagal, nakazati zadrugi v petih letnih obrokih izplačilno podporo, primerno številu združnikov in finančnemu stanju zadruge, katera podpora pa sme kvečjemu znašati 500 gld. — Sprejeto.

Posl. Povše je poročal o prošnji županstva v Slavini za napravo novega vodnjaka v Orehku in je v imeni upravnega odseka predlagal, naj se naroči dež. odboru, da ukrene takoj vse potrebne poizvedbe in potem na njih podlagi prouzroči napravo vodnjaka.

Posl. Modic je pojasnil krajevne razmere in dokazujejoč nujno potrebo vodnjaka, prošnjo toplo priporočal.

Zbornica je vzprejela odsekov predlog.

Posl. Povše je poročal o prošnji županstva v Strugah za odvajanje vode v Struški dolini in je v imeni upravnega odseka predlagal, naj se naroči dež. odboru, da izvrši to delo, katero bi se imelo začeti že na spomlad. — Sprejeto.

Posl. Pakiž se je zahvaljeval dež. vladi in dež. odboru za blagonaklonjenost v tej stvari.

Zbornica je vzprejela predlog upravnega odseka.

Posl. Lenarčič je poročal o prošnji županstva v Preserji, da se v vasi Rakitna zgradi ljudska šola, da se vpelje kaka obrt ter povzdigne govedoreja in je predlagal v imeni upravnega odseka, naj se prošnja odstopi dež. odboru, da ukrene, kar se mu zdi primerno.

Prihodnja seja bo v torek.

LISTEK.

Izpoved pisano vezene suknje.

Spisal Alfonz Daudet.

Današnje jutro je bilo za kiparja Guillardina jutro lepega dne. Pred kratkim šele je bil izvoljen členom akademije; zato je hotel za slavnostno sejo prvič obleči krasno, pisano vezeno suknjo. Ta prelepa suknja je bila sedaj po fotelju razgrnjena, in Guillardin jo je ljubeznivo pogledoval, mej tem, ko si je pritrjeval belo zavrtnico.

„Pred vsem: nikar hiteti! . . . Časa je še dovolj“, si je mislil dobri mož. V resnici pa se je v svoji nestrpni nepotrpežljivosti opravljal dve uri presgodaj. Lepa gospa Guillardin, katera potrebuje pri svoji toaleti veliko časa, pa je izjavila, da bode baš danes o pravem času opravljena, a niti minuto prej.

Nearečni Guillardin! Kaj naj počne, da bi mu hitreje minul čas?

„Najprve hočem svojo suknjo pomeriti“, je dejal ter oblekel previdno dragoceno opravo, ogledoval se v zrcalu ter stopal, sam s seboj vidno zadovoljen, po sobi gori in doli. Pozdravljal je, kakor

da je že pri seji, nasmihal se svojim kolegom ter se postavljaj zdaj tako, zdaj zopet drugače, a vedno „akademiški“.

Pa naj si bo človek še tako ponosen na svojo osebo, dve uri dolgo vendar ni mogoče ostati pred zrcalom. S časom se je utrudil tudi naš akademik, in ker se je bal, da bi poškodoval svojo suknjo, odločil se je, da jo zopet sleče, in položil jo je skrbno na naslanjač. On sam pa je sedel naslanjaču nasproti, prekrizal noge ter nežno ogledovaje suknjo, začel sladko snivati.

Kakor se spominja popotnik, kateri je prišel na cilj svojega potovanja, rad nevarnostij in težkoč, ki jih je moral prestati, tako je premišljal tudi Guillard svoje življenje od leta do leta, od istega dne, ko je vstopil v Joffroyevo delavnico, kjer se je učil kiparstva. Spomnil se je mrzlih zim, nočij brez spanja, spomnil se je, kako je tekal, da je dobil dela, ter bolečin, katere občuti človek, ko vidi, da je neznamen, brepomemben; nu, vse je dosegel gospod Guillardin s svojim talentom. Z nazaj naslonjeno glavo ter pol zaprtimi očmi je ponavljaj zasluženi mož glasno: „Vse sam s svojim talentom, vse s svojim tal. . .“

Glasi smeh — Guillardu se je zdelo, da

prihaja iz ust starega moža, — ga je hipoma zmotil. . . Začuden se je ozrl kipar po sobi. Bil je sam, povsem sam s svojo pisano vezeno suknjo, katera je ležala svečano razgrnjena pred njim. Toda nesramni smeh se je začul iznova. Guillardu se je zazdelo, da ni suknja več na prostoru, kamor jo je dejal, marveč da sedi v naslanjaču, s prekrizanimi rokavoma, kakor da bi živela. Neverjetno! Zasmejal se je. Prav takrat pa je začul šepetajoč glas, kakor da prihaja izmeji ramen suknje. . .

„Vraga, kdo naj bi to bil?“ se je vprašal ubogi akademik ter debelo gledal na okolo.

Iznova je začel glas: „Jaz sem, gospod Guillardin, katera čaka na vas, da pojde z vami k seji. Prosim oprostjenja, da sem prekinila vaše snivanje o nepravem času, a presmešno je čuti vas, ko govorite o svojem talentu. Nisem se mogla več vzdržati. Je-li v resnici tako mislite? Ali res menite, da vas je samo vaš talent spravil tako hitro v življenju na to visoko stopinjo? Vaš talent vam je dal vse, kar imate? Čast, visoko službo, ime, premoženje? Ali se vam zdi to mogoče, gospod Guillardin? Premotrite malo samega sebe, predno mi odgovorite! — Vidite, vidite, da ni to zgolj vaša zasluga!“

(Konec prih.)

V Ljubljani, 14. februarja.

Učni jezik krščanskega nauka. „Vaterland“ je objavil članek o tem predmetu, ki je očividno obrnjen proti izjavam grofa Klemenssega v nižjeavstrijskem deželnem zboru. Članek je podpisan s šifro „—a“, zato se domneva, da ga je spisal nadškof Gruscha. „Vaterlandov“ dopisnik pravi: „Kakor ima cerkev in le ona prirojeno pravo, določiti vse, kar se nanaša na verski poduk (vsabino, metodo, knjige), tako more le cerkvena avtoriteta določiti tudi jezik, v katerem se naj poučuje mladina v krščanskem nauku. Odločilna za cerkveno avtoriteto je potreba. Ali se in kako se cerkvena avtoriteta dogovori z državnim šolskim oblastvom, koliko uplivenost na svojo neodvisno in samostalno pravico dovoli državni oblasti, tudi to je njena stvar ter prepuščeno samo njeni previdnosti in modrosti. Iz vsega sledi, da država nima pravice, določiti jezik jednostransko in brez ozira na cerkveno avtoriteto. Država ne more tega prav tako malo določiti, kakor ne more vzkazati, v kakšnem jeziku naj se delijo zakramenti, ali kako naj se pridga ali moči. Javno nasilstvo bi bilo, ako bi hotela država kateheta prisiliti, naj podučuje otroke v jeziku, kateri jim sploh ni ali pa le slabo umljiv.“ „Vaterland“ govori, kakor da že niso minuli časi cerkvene preoblasti, kakor bi ne bilo nobenih državnih zakonov, določujočih natanko delokrog cerkvenim oblastvom. § 6. drž. ljudskega šolskega zakona se glasi: „O učnem jeziku odloča po zaslišanju onih, ki zolo vzdržujejo, v okviru zakonito določenih mej deželna šolska oblast.“ Izjeme pa ni nobene.

Proces Zola. Za senzacionalnimi izjavami oberstlajntanta Picquarta, dokazujočega kolik slepar in pustolovec je Esterhazy, razkrivajočega nečuvstvo spletkarstvo proti svojemu trudu, dognati resnico glede Dreyfusa ter ožigosajočega sumljivo tajno postopanje vojaškega sodišča, ki je imelo pri zaprtih vratih le navidezno preiskavo proti Esterhazyju, sta izjavila tudi čestitljiva senatorja Ranc in Scheurer-Kestner, da je Zola moral verjeti v krivdo Esterhazyja in v nedolžnost Dreyfusa; pisatelj Pierre Quillard pa je dejal, da po zaključitvi Esterhazyjevega procesa mej vsemi poslušalci ni bilo niti jednega, ki bi bil dvomil, da se je „luč ugasnila vsled povelja“. Quillard je končal: Ako si je Zola s svojim mnenjem nakopal krivdo, potem sem jaz tudi kriv, ker jaz sem istega mnenja. Postopanje Zole je lepo, plemenito in junaško. Poslanec Jaurès je 3/4 ure govoril o sumljivemu vedenju vlade, dokazoval, da je bil Dreyfus obsojen, ne da bi bil vedel zakaj, ter zavrnil svoj govor: Ako resnica in pravica v tej zadevi ne moreta zmagati, potem smo izgubljeni. Zato pozdravljam Zolo z največjim spoštovanjem, če tudi ga morda obsodite. — Napadi klerikalnih in vojaških časopisov na Zolo so najnesramnejši, a izpostavljeni so jim tudi oni časopisi in oni časnikarji, ki sploh kaj objektivnega poročajo o tej stvari. Da imajo pri tem anonimna pisma dvomljivih poštenjakov glavne vloge, je naravno.

Armenska spomenica, katero je izročil armenski patrijarh turškemu sultanu, obsega 16 točk, katerih petorica se nanaša na materialno obupno-slabo stanje Armencev. Patrijarh prosi dovoljenja, da se nabira za 10.000 udov in sirot, katerih očetje so poginili v minulih nemirih. Nabiralo naj bi se tudi za porušene cerkve in šole. Ako sultan nabiranja ne dovoli, naj se da iz državnih blagajnic potrebna svota. Za pokritje patrijarhatskih stroškov naj se nakaže za bodoča tri leta 5000 funtov. Vlada naj prizna lastninsko pravico armenskega naroda in odloži zaostalo plačevanje vojaškega davka, katerega v obubožanih pokrajinah kakor, navzlic nečuvstvenemu pritisku, ni možno dobiti; vrnejo naj se službe onim Armencem, kateri so bili odstavljene le radi svojega rodu, ali pa naj se jim nakaže pokojnina, oziroma odškodnina. Skrbi se naj za ureditev zanikernih šolskih razmer ter dovoli, da posejajo tudi Armenci državne šole, kakor drugi nemohamedanski otroci. Dalje prosi patrijarh za osebno svobodo Armencev, ki ne smejo sedaj niti po suhem niti po morju potovati. Osvobodé naj se oropane armenske žene in deklice ter izpusté navzlic sultanovi amnestiji zaprti Armenci. Dovolí naj se tudi izgnancem, da se vrnejo. Končno prosi patrijarh za versko svobodo ter za dovoljenje, da se morejo armenski funkcionarji pri svojih oblastvih pritoževati. Že ta kratek obseg armenske spomenice kaže prežalostno stanje Armencev v Mali Aziji, ki nimajo niti osebne, niti verske, niti šolske svobode, da, ki

nimajo niti pravice — bežati, nikar pa pritožiti se! Zares, turško gospodarstvo je živa sramota devetnajstega veka!

Dopisi.

Na Železnikih, 7. februarja. (Namen konsumnih društev; kje in zakaj so konsumna društva opravičena in delovanje našega „I. delavskega konsumnega društva“.) Namen konsumnih društev ima biti, da bi svojim udom delavcem dobivala cenena živila in delovali le s tolikim dobičkom, da se morejo pokriti tekoči stroški. Konsumna društva mogoča so v velikih obrtnih krajih, kjer se delodajalci pečajo jedino s svojo obrtjo ali tovarno in delavce vedno v gotovem denarju izplačujejo, ali v večjih mestih, kjer je veliko število državnih, deželnih, mestnih in privaatih uradnikov, ali v popolnoma kmečkih občinah, kjer je vsak posestnik prost in mu je popolnoma prosto oskrbeti si svoje potrebščine, koder si hoče. Delovanje našega I. delavskega konsumnega društva pa ne zadostuje ne prvi in tudi ne drugi točki. Prvi točki ne zadostuje s tem, ker zahteva od svojih udov in neudov toliko dobička, da mu je bilo mogoče izkazati v trimesečni dobi, t. j. od 17. oktobra 1897 do 16. prosenca 1898 nad 300 gl. čistega dobička, kateri dobiček se je dosegel s tem, da daje svojim udom mešano koruzo (1 vrečo dobre in 1 vrečo slabe) vso za dobro; da daje svojim udom mešano moko (1 vrečo dobre in 2 vreči slabe) vso za dobro; da daje svojim udom že samo na sebi nedolžno vino še z vodo zalito (za vse navedeno priča bivši odbornik Blaž Dolenc); dalje da daje svojim udom slabo vago, t. j. 1 kilo sladkorja brez papirja 89 dek ali s papirjem 94 dek (priča Janez Mohorič), in še dalje, da daje vsa druga blaga po primerno jednaki ceni kakor drugi trgovci. Prašam torej si. konsumno društvo, kje je oni oboževani namen, pripomoči ubogemu delavcu do dobrih in cenah živilih — brez pijače —, da pa dokazem gorenji izraz — „samo na sebi nedolžno vino“, naj povem, da je uradno preskuševališče v Gradcu izjavilo, da je vino „Trestertwein“, t. j. tropinovec, — polovina — piccolit (pardon) via piccolo ali petijot. iz česar je umevno, kar piše zadnji „Glasnik“, da ne mečejo gostov iz svoje gostilne, vendar se pa primeri, da posamezni gosti ako le predolgo uživajo to božjo kapjico, speč obsede pri mizi in tako čakajo ranega — sedaj še poznega — jutra. Kar zadeva vago sladkorja, sklicuje se slavno konsumno društvo na uzorce katere ima v svoji trgovini, t. j. na moje 1/2 kle, Tom. Dolencovo in Jos. Bonceljovo, a moti se o tem zelo, ako misli dokazati, da je moj kos, katerega pogosto za pričo rabi, napačen, ker pomisli, da je tu papirja le jedno deko, pogosto tudi le 1/2, deke pri celi kili, pa nikdar nad 2 deki. O drugi točki, kje in zakaj so konsumna društva opravičena, bodi mi dovoljeno povedati, da ustanoviteljema našega konsumnega društva č. gg. dru. J. Kreku in Fran. Grošelju naše krajevne razmere niso popolnoma nič znane — poslednjemu bi pač morale znane biti, a jih neče poznati; spominja naj se oni 30 let nazaj in naj pove: Kdo je bil takrat gospod v Železnikih? Delavec! Kdo je bil takrat gospodar svojih delodajalcev? Delavec! Kdo je takrat imel najlepši zaslužek v Železnikih? Delavec! Kdo od t. ga lepega in velikega zaslužka ni ničesar prihranil? Delavec! Oni obrtniki pa, oziroma njih dediči, kateri so bili v lepih dobrih naših časih vedno delavni in varčni, da so za se in svoje naslednike česa prihranili, se danes imenujejo oderuhi in požrešniki in to brez pomisleka, kdo pr. živila in oskrbuje grozno množico občinskih ubožcev, onih revežev, ki so nastali iz delavcev, in brez pomisleka, kaj bi bilo danes iz našega trga, ako bi bili vsi tako delali s svojim zaslužkom, kakor je delal delavec. Predbacivajte nam „Kroparje“, kako oni napredujejo, a tega ne pomislite, kako velikanska razlika je mej našim in kroparskim delavcem. Čast kroparskemu delavcu, on je delaven in podjeten, loti se vsakega dela, bodisi še tako zvit in težavno, česar o sebi trditi ne morete, zato k zaključku priporočam g. dopisniku „Glasnika“ od 9. decembra 1897 in 30. prosenca 1898, t. j. konsumentu in II. konsumentu, naj nekoliko bolje študira naše krajevne razmere, kakor grško in rimsko pravo, predno se bode postavil za narodovega voditelja v Železnikih. Pripravljen sem mu na vsak odgovor, zato Vam, spoštovani g. urednik, poročam v kratkem o naši okr. bolniški blagajnici. Luka Košmelj.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 14. februarja.

— (Občinski svet) imel bo v torek, dne 15. februarja t. l., ob petih popoldne v telovadnici I. mestne deške petrazrednice v Komenskega ulicah izredno sejo. Dnevni red: I. Predsedstvena naznanila. II. Čitanje in odobrenje zapisnika zadnje seje. III. Stavbenega odseka poročilo: 1. o rekurzu hišnega posestnika Matije Briškega v zadevi nameravanega podiranja dvorišnega zidu pri redutnem poslopji; 2. o prizivu hišne posestnice Marije

Wettachove v zadevi naprave podstrešnih stanovanj. IV. Policijskega odseka poročilo: 1. o pritožbi posestnika Ivana Jenka v Vodmatu proti odloku mestnega magistrata zaradi plačila pasjega davka; 2. o dopisu glavnega odbora c. kr. kmetijske družbe kranjske glede vsakoletnega prispevka k nameravanemu kmetijskemu-kemiškemu poskuševališču; 3. o poročilu policijskega referenta o delovanju mestne policije v letu 1897. V. Direktorija mestnega vodovoda poročilo o prošnji tvrdke Krix in Friedman na Dunaju za obligatno vpeljavo nje-nega patenta ligatorja. VI. Personalnega in pravnega odseka poročilo v dopisu županovem, da se odveže mestni inženir Ivan Sbrizaj nadaljnega službovanja in da se vsled tega izpraznjena služba takoj razpiše.

— (Repertoire slovenskega gledališča.)

V torek ponavlja se zanimiva Brachvogelova drama „Narcis“ z gosp. Inemanom v naslovni vlogi. Po velikem uspehu, katerega je dosegla ta drama pri premijeri, nadejati se je mnogobrojne udeležbe. — Cene so za prostore na balkonu in na galeriji, kakor tudi za stojišča izdatno znižane. — V petek bode nova opera: „Vesle ženske vindorske“.

— (Rabuka mej visokošolci.) Nemškonacionalne dijake smo že opetovano svarili, naj nikar ne dražijo slovenskega prebivalstva s svojimi frankfurtarskimi trakovi in čepicami. Za naša svarila se niso menili. A ne samo, da so nadaljevali svoje provokacije, jeli so tudi nastopati na način, kateri je končno moral povzročiti konflikt. „Karfijolčki“, kakor je ljudski dvajpet krstil te gospodke, so se navadili, hoditi v večjih tolpah po ulicah in zdi se jim potrebno, siliti občinstvo, da se jim mora umikati. Slovensko občinstvo je dolgo trpelo te čedalje drznejše provokacije. Te pa so bile toliko neumestnejše, ker je obče znano, da so pri zadnjih izgre-dih na univerzah prav „karfijolčki“ kazali nemško-nacionalnim množicam slovenske visokošolce in proti njim na skrajno sramoten način hujskali. Danes opoludne so slovenski visokošolci trčili ob nemško-nacionalne „Karfiolčke“ in to v obliži pošte. Vsled nemško-nacionalnih provokacij je prišlo do konflikta, čigar konec je bil, da so slovenski visokošolci nemške izzivače pozvali, naj se umaknejo s svojimi čepicami. Jeden „Karfijolček“ se je spozabil tako daleč, da je izpustil besedo „Lausbub“, na kar je seveda dobil odgovor v obliki zaušnice. Nemškim izzivačem so prihiteli na pomoč razni stebri ljubljanskega germanstva, kakor profesor dr. Binder, Dzimsky, Schmidt, profesor Hallada itd., a „Karfi-jolčki“ so poklicali na pomoč tudi igralce nemškega gledališča. Zbralo se je precej občinstva, a dočim so nacionalci dijaki in nedijaki kričali na vsa grlo, klicali po policiji, psovali slovenske visokošolce itd., je slovensko občinstvo vse to počenjanje poslušalo že nekoliko preveč mirno. Opozarjamo novič nemške nacionalce, naj nikar ne dražijo in ne izzivajo slovenskega prebivalstva, zlasti pa naj lepo pospravijo tiste svoje pruske trakove in čepice, ker bi sicer morali eventualna nova neljuba p. esenečenja le sami sebi pripisovati.

— (Umrli.) V Ljubljani je umrl danes po kratki bolezni g. Fran. Koka l. j., učitelj na II. mestni deški šoli. — V Mariboru sta umrla upokojeni podpolkovnik Andrej pl. Slivnik, kateri je dolgo let služboval pri našem kranjskem pešpolku, in rodoljubni mariborski trgovec in posestnik Martin Berdajs. N. v m. p.

— („Slovensko planinsko društvo“) ima danes v spodnji kavarni „Narodnega doma“ redni občni zbor. Zčetek ob 8. uri zvečer. Nadejamo se, da se členi mnogobrojno udeležo.

— (Trgovinski ples,) ki se je vršil na korist trgovinski bolniški blagajni v soboto večer v prelepi čitalnični dvorani „Narodnega doma“, je bil sijajen rendez-vous ljubljanske elite, ki se je sešla v izredno velikem številu ter poslala najodličnejše zastopnike vseh boljših slojev. Plesna dvorana je podajala gledalcu uprav čaroben prizor; toliko krasnih gospej in dražestnih gospic v veelegantnih, dragocenih toaletah, toliko civilnih in vojaških odličnjakov, toliko ljubljanskega trgovstva in uradništva ni bilo že dolgo zbranega na sijajuem plesišču. Smelo trdimo, da je bil trgovinski ples izmed vseh letošnjih najboljši in najanimiranejši, kar jih je bilo v „Narodnem domu“. Zabava je bila fina, a vendar neprijetna. Mej odličnjaki smo opazili pred vsem ekselenco d. z. predsednika barona Heina, ekselenco divizionarja fml. pl. Höchsmanna, dež. glavarja namestnika barona Lichtenberga, ekselenco barona Schweglja, polkovnega poveljnika Nietzscheja, dvornega svetnika Schemerla, finančnega ravnatelja, dvornega svetnika Plachkega, finančnega prokuratorja, dvornega svetnika dr. Račiča, polkovnika Cavallarja, oberstlajntanta pl. Puteanija majorja Lukanca, majorja Kukiča, majorja Lavriča, vladna svetnika Mahkota in pl. Rühlinga, okrajnega glavarja markija Gozanija, dež. odbornika dr. Tavčarja in ces. svetnika Murnika, župana Hribarja, drž. poslanca dr. Ferjančiča, notarske zborice predsednika Gologola, trgovinske zbornice predsednika Perdana,

hranilničnega predsednika Luckmausa, dež. sod. svetnika Martinaka, svetnika vit. pl. Gariboldija, dež. poslanca dr. Majarona, mnogo odvetnikov, sodnih uradnikov ter več stotnikov in častnikov 27., 17. in domobranskega pešpolka. Mej plesom je igrala prav marljivo vojaška godba 27. pešpolka. Četvorke je vodil s posebno spretnostjo g. Schantel; pri I. četvorki smo našli blizu 80 parov, pri poslednji pa še vedno do 50. Priznati treba odboru, zlasti njega predsedniku, g. J. C. Mayerju ter rediteljem gg. Karingerju, Verhuncu, Grčariu, Krisperju, Sotivannu in Schantelju, da so storili svojo dolžnost. Veža in stopnjišče sta bila z zelenjem in rastlinami jako okusno dekorirana.

— (Slavčeva maskarada.) vršča se sinoči pod naslovom „Velika slavnost na Bludu“, se je odlikovala po svoji originalni uprizoritvi in izredno mnogo goštevili udeležbi. Okoli 100 mask, mej katerimi je bila večina naravnost elegantna mnogo karakterističnih skupin v izvornih kostumih, posamezni kumijozni originali, zlasti pa velik broj dražestnih, poredno šegavh lepotic ter neumornih plesalk, — vsi ti so rudili tudi nesodelujočim gledalcem zabave v izobilju. Za danes konstatujemo le, da se je sinoč na Slavčeva maskarada obnesla v vsakem oziru prava izborna Odbor se je v istni počteno trudl, da je podal gostom nekaj vseskozi pristnega, zabavnega in lepega. Zato pa je vladala mej občinstvom uprav razkošna veselost. Maskarade se je udeležilo tudi mnogo civilnih in vojaških odličnjakov s svojimi gospodi, katerih soglasna sodba je bila: „Slavec“ je s „slavnostjo na Bludu“ prekosil vse svoje dosedanje prelepe prispustne prireditve, ki so bile itak vedno posebno ukusno aranžirane. Daljše poročilo nam je obljubljeno.

— (Koliko Ljubljana na leto potrebuje?) Po uradnem izkazu se je leta 1897 dachu podvrženega blaga v Ljubljano pripeljalo, kakor sledi: 20 023 litrov ruma, araka, rozolje in likera, 1222 hektolitrov žganjencev, 834 hektolitrov žganja, 17390 hektolitrov vina, 3530 hektolitrov vinskega mošta, 61 hektolitrov sadnega mošta 23318 hektolitrov piva, 1448 hektolitrov kisa, 4093 krav in volov, 8598 telet do jednega leta starih, 3329 ovac, ovnov, koz, kozlov in kostrunov, 3554 jaguet, kozličev in prašičkov do 5 kilogramov, 307 prašičkov od 5 do 19½ kilogramov, 8202 prašičev nad 19½ kilogramov, 989 met. stot. svežega nasoljerega in prekajenega mesa salam in klobas, 10236 gosij, puranov rac in kapunov, 40519 parov kokošij, piščet in golobov, 484 ern in divjih koz, 2505 zajcev, 311 fazanov, divjih petelinov in divjih kokošij, 342 gozdnih jerebic, koturnov, divjih gosij, divjih rac, klunačov in divjih golobov, 14 lisic, kozic in potapljavk, 14160 kilogramov rib in školc iz morja, rek in potokov, ribjih iker sardin in sardelj, 15835 kilogramov klinov navadnih morskih rib, slanikov, rakov, polžov, žab in ostrig, 1626 met. st. riža, 54343 met. stot. moka, pekarij, sladkarij, malega in prepečenega kruba, 29134 met. st. sena, slame in otrobov, 604 met. st. zelenjave, 6436 met. st. svežega sadja, 756 met. st. masla stearinovih in lojevih sveč, 625 met. st. svinjske masti, 570 met. st. mila, 698 met. st. sira, 1027185 jajc, 1171 met. st. konopnega in lanenega in gorčičnega olja, 740 met. st. olkinega, mandelnovega in orehovega olja, 35057 kub. metrov trdih drv, borovga in brinjevega lesa, 3591 kub. metrov mehkih drv in butaric, 3266 met. stot. oglja, 318348 met. stot. premoga in koaksa, 5107 met. st. ovesa v zrni, 39 met. st. loja.

— (Policijske vesti.) Mestna policija aretovala je v mesecu januarju letos 274 oseb in sicer zaradi izgreda in kaljenja nočnega miru 85, zaradi beračenja od hiše do hiše 30, zaradi pijanosti 21, zaradi prestopka § obč. zak. 14, zaradi hudodelstva tatvine 13, zaradi reverzije 8, zaradi prestopka tatvine 8, zaradi nameravanega izseljenja v Ameriko pred izpolnitvijo vojaške dolžnosti 2, oseb zasledovanih v policijskih listih 2, zaradi hudodelstva izneverenja 1, zaradi prestopka § 320 lit. e) kaz. zak. 1, oseb brez prenočišča 1 in zaradi trpinčenja živali 1. C. kr. deželnemu sodišču se je izročilo 16, c. kr. okrajnemu sodišču pa 75 oseb. Odgonskim potom se je odgnalo 68 oseb, izgnalo se je iz Ljubljane 5 oseb. Tatvin se je ovadilo 21. V 14 slučajih so bili storilci znani ali so se poizvedeli. Vrednost ukradenih reči znaša 674 gld. 69 kr. Mestni policijski stražniki so napravili 466 ovadb, mestni policijski detektivi pa 75. Vseh vlog je imel mestni policijski urad 1224.

— (V razumevanje novih davčnih zakonov.) V krogih avstrijskih kmetovalcev vlada skrbi, da namerava finančna uprava iz obstoja čisti katasterski donesk 250 gld. presegajočega zneska sklepati na davku zavezani (obdačljivi) dohodek več kot 600 gld. in proglasiti posestnike takih dohodkov kot napovedi (fasiji) podvržene. Tu se gre očividno za napačno razlaganje one, svoječasnno obilo obravnane, ravno valed nujne želje agrarskih zastopnikov v izvršitveni predpis vzprejete določbe, namreč, da se kmetiki posestniki, kateri nimajo drugačnih dohodkov, kakor iz svoje zemljiške posesti, ki jo obdelujejo sami, ako ne presega katasterski čisti donos njih zemljišč in zemljišč njih ukupno prirejenih družinskih udov ukupnega zneska 250 gld., nimajo vzprejeti v spisek oseb, o katerih

se domneva, da so zavezane osebni dohodniki. Ne glede na to, da niti vzprejem vseh zemljiških posestnikov z višjim katasterskim donosom v označen spisek ni kat-gorično zaukazano, tudi vzprejem kake osebe v ta spisek nikakor še ni smatrati kot določbo glede dohodnanske dolžnosti. V členu 41. izvršitvenega predpisa se ta spisek imenuje izrecno kot pripravljala prpomoček za bodočo priredbo, temveč se odločba glede dohodnanske dolžnosti pridržuje cenilni komisiji. Cenilni komisiji pa je isto tako v členu 55 izvršitvenega predpisa dano navodilo, da ima pri cenitvi vselej za podlago jemati dejanski donesk zemljišča, naj bode že ta višji ali nižji kot katasterski donesk. Tega, da kmetikim zemljiškim posestnikom o zakonu podeljena pravica odbitka dolgov h obrestij, davkov in družih bremen v ravno isti meri pristojna, kakor vsem drugim, po zakonu prizadetim osebam, ravno tako ni treba posebej omenjati kakor tega, da veljajo v §§ 173 in 174 določene olajšave, (oziroma na stan družine in na posebne razmere, ki kratijo plačilno zmožnost) tudi na kmetike zemljiške posestnike. Kar se slednjim tiče fasijske dolžnosti, se ta opira po § 204 tega zakona praviloma še le na davku podvrženi 1000 gld. presegajoči dohodek.

— (Narodna Čitalnica v Vipavi) priredi dne 19. t. m. maskarado v dvorani g. Ant. Perhava v Tabru v Vipavi. Svira oddesek vojaške g. dbe iz Gorice vstop je dovoljen le proti izkazu vabila, ki velja kot vstopnica. Vstopnina: 1 gld. od osebe. Začetek ob 8. uri zvečer.

— (Iz deželnega zbora štajerskega.) Nemška večina je nameravala jedekrat za vselej preprečiti možnost eventualitete, da bi katera stranka izstopila iz deželnega zbora, in je v ta namen predlagala, naj se določi, da izgube tisti poslanci svoje mandate, kateri se dlje časa ne udeležijo sej. To nakano so slovenski poslanci in nemški klerikalei, proti katerim je bila naperjena, preprečili na ta način, da so pri posvetovanju o tem predlogu zapustili dvoraco. Ker je pri tacih stvareh treba, da so navzoče tri četrtine vseh poslancev, ni mogla nemška večina ničesar skleniti.

— (Iz deželnega zbora koroškega.) Iz Celovca se nam piše z dne 13. t. m.: V 22. seji predlagal je poslanec knez Rosenberg, naj se voli odsek, obstoječ iz 5 členov, ki naj bi izdelal adreso povodom 50letnice na cesarja. Izvoljeni so bili v odsek: Rosenberg, dr. Metnič, Ghon, knezoškof dr. Kahn, in slovenski poslanec Muri. — V 24. seji se je dovolila podpora „Südmarki“ in „Šulferajnu“ po 100 gld. Ko se je dovoljevala podpora „Südmarki“ oglasil se je slovenski poslanec Einspieler in rekel, da bodo Slovenci glasovali proti njej, ker je javna tajnost, da uporablja „Südmarka“ svoja sredstva v politične, pred vsem pa v volilne namene. Pri nagradi „Šulferajnu“ pa je izjavil poslanec Grafenauer, da bodo Slovenci iz vzrokov pravičnosti glasovali proti vsaki podpori. V ravno isti seji se je vzprejel predlog železniškega odseka, naj se pri vladi naglašja, da se normalnotirna železnica v rožno dolino nujno potrebuje radi železne industrije v rožni dolini.

— (V vrbskem jezeru) je bil — kakor se nam piše — najden zdravnik dr. Ellikan, doma iz Strassburga v Alzaciji. Javili smo že, da je bil pri drsanju izginil pod ledom, ker se mu je vdrla, le klobuk njegov ostal je še na vrhu leda. Ponesrečenec bil je zavarovan za ogromno svoto in treba je bilo mrtveca najti, da se izkaže njegova smrt. V to svrho poklicani so bili trije potapljavci. Ob 10. uri 17 minut so bile v petek vse priprave na mestu. C. in kr. potapljavec I. razreda na ladiji „Dalmat“ v Pulju je šel najprej pod vodo in ostal ondi 14 minut. V drugič vporabil se je na ledu nahajajoči sedynamo-stroj. Potapljavec se je preskrbel z električno svetilnico in hajdi zopet pod vodo. Komaj je preteklo šest minut, že je dal znamenje, da je truplo našel. Moral je še dvakrat potopiti za kake 2 ali 3 minute in ob 11. uri 4 minute je bilo truplo, ki je bilo le na čelu poškodovano, iz vode. Pri mrtvecu so našli desetak, 50 kr. drobiža, zlato uro z verižico, kakor tudi veliko pisem. Prepeljali so mrtveca v njegov rojstni kraj.

— („Tržaški Sokol“) priredi dne 19. t. m. v gledališču „Armonia“ maskarado.

— (Promocija) Suplentom imenovani profesor kandidat, gospod Fran Vidic, znani slovenski pisatelj in naš stalni sotrudnik, bo 16. t. m. na dunajskem vseučilišču promoviran doktorjem modroslovja. Delavnemu rojaku naše prisrčne čestitke!

— (Osebna vest.) Gosp. Avgust Endlicher je imenovan ravnateljem dalmatinske deželne hipotečne banke.

* (Influenca v Rimu.) V Rimu gospodari influenza. Zbolelo je že 63.000 ljudi, mej njimi največ starih in otrok.

* (Zadnji potomec Ameriga Vespućija) je neka dama, živeča v Rimu prav v skromnih razmerah. Njen oče je spadal k florentinskim patricijem; bil je komornik etrurijske kraljice ter pozneje visok uradnik v ministerstvu.

Darila:

Uredništvu našega lista je poslala: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. Minka Eržen, „vedeževalka“ na „Slavčevi maskaradi“, nabrala 10 kron 22 vinarjev. Živili rodoljubna nabiralka, darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 14. februarja. Bivši minister unanjih del, grof Gustav Kalnoky je včeraj nenadoma umrl na svojem posestvu na Moravskem. Rodil se je l. 1832 v Letovicah, služboval pri vojaki in v diplomaciji, postal l. 1880 poslanik v Petrogradu in generalni major ter bil 20. septembra 1881 imenovan kot Haymerlov naslednik ministrom unanjih del. Dne 16. maja 1895 je bil primoran odstopiti. Onemogočili so ga Madjari. Dne 24. marca 1897. l. je bil imenovan členom gospodske zbornice, a ni prestopil praga te zbornice. Niti obljube ni storil. Obolel je te dni za influenco. Tej se je pridružilo vnetje osrčnika. Cesarja bo pri pogrebu zastopal najvišji dvorni maršal grof Cziraky.

Dunaj 14. februarja. Pod cesarjevim predsedstvom se je včeraj vršil skupen ministerski svet. Popoldne je imel avstrijski ministerski svet sejo. O namenu Banffyjevega prihoda na Dunaj se razširjata dve verziji. Jedni trde, da je prišel, ker cesar neče potrditi zakona o pomadjarjenju ogerskih krajevnih imen, drugi trde, da so nastale nove težave glede nagodbe. Bivši češki namestnik grof Thun je bil včeraj v posebni, nenavadno dolgi avdienci pri cesarju.

Dunaj 14. februarja. Sekcijski šef in vodja tiskovnega oddelka v ministerskem predsedstvu, Rudolf Freiberg, svetovalec Taaffejev in Badenjev, katerega so Nemci silno sovražili, je stopil v pokoj.

Praga 14. februarja. V današnji seji dež. zbora je dr. Herold utemeljeval svoj predlog o uredbi jezikovnega vprašanja na podlagi nerazdeljivosti Češke in popolne ravnopravnosti obeh jezikov v celi deželi.

Praga 14. februarja. Adresna razprava se začne najbrž v petek. Domneva se, da se bodo Nemci absentirali, a gotovo to še ni.

Praga 14. februarja. Vsi češki visokošolci so priredili včeraj velik shod, katerega se je udeležilo mnogo profesorjev. Shod je sklenil, da je takoj začeti obsežno agitacijo za ustanovitev češkega vseučilišča na Moravskem.

Olomuc 14. februarja. Znani posl. Lecher je prišel sem in bil vzprejet kakor kak majhen potentat. V svojem govoru je rekel, da so Nemci v parlamentu Slovane popolnoma porazili in prisilili Ebenhocha in Scheicherja, da sta se uklonila nacionalcem.

Rim 14. februarja. Papež je svoj jubilej praznoval jako slovesno. Maše, katero je daroval, se je udeležilo 15000 italijanskih romarjev in mnogo inozemskih vernikov. Maši je prisostvoval ves diplomatični zbor. Papeža je občinstvo pri prihodu in pri odhodu živahno aklamiralo. Pri maši se je pel Te Deum, kateri je papež sam zložil.

Pariz 14. februarja. Agitacijski odsek, kateri vodi akcijo proti Dreyfussu, je imel včeraj zvečer sejo, po kateri je uprizoril veliko demonstracijo. Udeležniki so klicali: „Živela vojska!“ „Živio cesar!“

Pariz 14. februarja. Monarhistično-klerikalne agitacije so postale republiko nevarne. Vlada se boji, da nastanejo resni izgredi in je v pomnožitev pariške posadke poklicala jeden del v Versaillesu nastanjenega voja.

Slovinci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Slavno poveljstvo e. in kr. pehotnega polka Leopold II., kralj belgijski št. 97, dopisalo mi je za mestne uboge 225 gld. kot čisti dohodek dobrodelnega večera, kateri je dne 5. februarja t. l. priredil častniški zbor v kazinskih društvenih prostorih. V dolžnost si stejem, slavnemu polnemu poveljstvu in častitemu častniškemu zboru na tem izdatnem daru v imenu mestnih ubožcev izrekati najiskrenejšo zahvalo. K Ljubljani, dne 12. februarja 1898. Župan: Iv. Hribar l. r.

Štev. 53. **Doželno gledališče v Ljubljani.** Dr. pr. 844. V torek, dne 15. februarja 1898.

Drugikat: **NARCIS.**

Zaloigra v petih dejanjih. Nemški spisal A. E. Brachvogel. Poslovenil A. Funtek. Režiser g. R. Inemann. Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek točno ob 7/8. uri. Pri predstavi sodeluje orkester sl. c. in kr. pešpolka št. 27. Prihodnja predstava bo v petek, dne 18. februarja 1898.

Iz uradnega lista.

Svršilne ali eksekutivne dražbe: Martina Ivanška ml. posestvo v Čatežu dne 17. februarja in 17. marca v Kostanjevici. Jožefa Meznika zemljišče v Podbukovji, cenjeno 2255 gld., dne 17. februarja in 17. marca v Zatičini.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 10. februarja: Jera Mihevska, kajzarica, 65 let, Illova št. 4, pljučnica — Martin Lovšin, mizar, 30 let, Poljanska cesta št. 57, pljučna tuberkuloza. Dne 11. februarja: Ivan Schmelzer, kuhar, 56 let, Vodmat št. 59, otrpnenje možgan. — Ernest Mate, ševljarski sin, 2 mes., Kolodvorske ulice št. 12, vodena glava. Dne 12. februarja: Jožefa Potokar, mitničarjeva hči, 2 leti, Vodmat št. 86, vnetje sapnika. V hiralnici: Dne 11. februarja: Marija Škerl, delavka, 41 let, pljučnica.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Februar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
12.	9. zvečer	744.9	- 5.6	sl. jug	pol obl.	
13.	7. zjutraj	745.0	- 11.6	sl. jzah.	pol obl.	0.0
	2. popol.	743.5	- 1.8	sl. svzh.	jasno	
	9. zvečer	742.7	- 5.9	sl. jug	megla	
14.	7. zjutraj	741.9	- 8.1	sl. jzah.	megla	0.0
	2. popol.	740.7	+ 1.0	sl. zah.	oblačno	

Srednja temperatura sobote in nedelje - 5.8° in - 6.4°, za 5.3° in 6.0° pod normalom.

Dunajska borza

dne 14. februarja 1898.

Skupni državni dolg v notah	102	gld.	35	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	35		
Avstrijska zlata renta	122	55		
Avstrijska kronska renta 4%	102	85		
Ogerska zlata renta 4%	121	55		
Ogerska kronska renta 4%	99	35		
Avstro-ogerske bančne delnice	934			
Kreditne delnice	363	25		
London vista	120	10		
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	77 1/2		
20 mark	11	76		
20 frankov	9	53		
Italijanski bankovci	45	30		
C. kr. cekini	5	67		

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1897. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak Celovec Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoludni osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lenc Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curth, Genevo Paris; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevic, Plzenj Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Proga v Novo mesto iz v Kočevje. Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak — Prihod v Ljubljano. j. k. Proga iz Trbiža. Ob 5. uri 52 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlo vih varov, Heba, Marijinih varov, Plzinja, Budejevic, Solnograda, Lince, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 20 m. dopoludne osonni vlak z Dunaja via Amstetten Karlovih varov, Heba, Marijinih varov Plzinja, Budejevic, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Geneva Curiba, Bregenca, Inomosta Zella ob jezeru, Lenc Gasteina Ljubna, Celovca, Lince, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca Pontabla. — Proga iz Novega mesta in iz Kočevja Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani vlak. — Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik. Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer. — Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoludne, ob 6. ur 20 m. zvečer. (17—35)

Zanimajte se

vendar za izborni domači izdelek, za liker iz kranjskih planinskih zelišč, ki se zove (222—2)

„Triglav“.

Izdeljuje ga J. Klauer v Ljubljani.

Ta liker se mora radi svoje čistote in neprekosljivo zdravilskega učinka na prebavnost najtopleje priporočati ter kot okreplilo ne sme manjkati v nobeni hiši.

Dohiti je v lekarnah gg. G. Pissoli-ja in U. pl. Trnkoczy-ja, kakor tudi v večini delikatesnih in specerijskih prodajalnic.

Vzprejemem sollicitatorja

ali izvežbanega pomožnega uradnika z lepo pisavo Plača po dogovoru.

V Ljubljani, dne 12. februarja 1898.

Ivan Plantan

(241—1)

o kr. notar.

Izurjen

stenograf

za slovensko in nemško pisavo, z lepo kaligrafijo, vzprejme se takoj pod jako ugodnimi pogoji v odvetniško pisarno v Ljubljani.

Ponudbe upravnistvu „Slovenskega Naroda“ pod „Stenograf“. (245—1)

Pozor!

Jutri v torek 15. febr. t. l.

ob 3. uri popoldne (248)

JOUR-FIXE

gostilničarjev in kavarnarjev v gostilni gosp. A. Ravnikar-ja „Prešernov hram“

Trubarjeve ulice (pri sv. Jakoba mostu) št. 2.

Okrajna posojilnica v Krškem

ima dne 27. marca t. l. ob 11. uri dopoludne v svoji pisarni

redni občni zbor.

Dnevni red:

1. Potrjenje letnega računa.
2. Volitev načelstva in nadzorstva.
3. Nasveti.

Ako bi ta občni zbor ne bil sklepčen, sklicuje se ob jednem ob 1/2. uri drugi občni zbor, kateri sme brezpogojno sklepati. (236)

Fran Strmolé

c. kr. davčni pristav

Mici Strmolé voj. Svetic

poročena.

Zatičina Hamnik

dne 14. februarja 1898.

Mesto posebnega obvestila.

(246)

Priporočam svojo bogato, veliko zalogo vsakovrstnih (29—13)

ur in verižic prstanov, uhanov itd.

posebno veliko izbero

gg. ženinom in nevestam

po najnižjih cenah.

Vabim na mnogobrojen obisk ter pošiljam cenike po pošti zastoj.

FR. ČUDEN

urar v Ljubljani.

ANTON DREHER

lastnik pivovarn: Klein- und Gross-Schwechat, Steinbruch, Budimpešta, Michelob in Trst

si usoja častitim konsumentom uljudno naznaniti, da je odprl

v Ljubljani, Marije Terezije cesta št. 6

zalogo piva.

Zaloga je v lastni upravi in se oddajajo najcenejša piva v sodih in v steklenicah.

Z velospoštovanjem

(196—7)

Antona Dreher-ja zaloga piva v Ljubljani.

Kuverte s firmo

priporoča po nizki ceni

„Národna Tiskarna“ v Ljubljani.

Pravi trpotčev sok je jedino oni, kateri se pripravljajo v lekarni k Zrinjskemu, H. Brodjovin, Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Trpotčev sok nepresežno deluje pri vseh prehlajenjih dušnih organov, ter je najboljšo sredstvo za prsni katar, kašelj, prsobol, hripavost in vratobol. Tudi zastarani kašelj se s tem zdravilom v najkrajšem času dá odpraviti; bolniki dobijo tek za jelo, lahko spijo in na ta način hitro okrevaljo. — Izmed mnogih zahval spominjam samo ono:

„Velecenjeni gospod lekarnik!

Posljite mi še tri steklenice Vašega izvrstno delujočega trpotčevega soka; potrebujem jih za moje poznanec. Jaz sem od dveh steklenic od neznanega kašlja popolnoma ozdravel. Hvala Vam! Priporočil bom ta zdravilni sok vsem praobolnim. S spoštovanjem — Rudolf Ausim. Na Dunaji, 20. marca 1897.“

Pazi naj se toraj, da je na vsaki steklenici varstvena znamka, t. j. slika bana Nikole Zrinjskega, kajti samo oni je pravi trpotčev sok, kateri to varstveno znamko nosi. — Cena steklenici s točnim opisom je 75 kr. — Razpošilja se vsaki dan s pošto na vsa mesta, in sicer proti predplačilu (priračunavši 20 kr. za zamotek) ali pa po poštne povzetju. — Ceniki raznovrstnih domačih preskušnih zdravil razpošiljajo se na zahtevo zastoj in poštne prosto. Lekarna k Zrinjskemu, H. Brodjovin, Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Pravi trpotčev sok iz lekarni „k Zrinjskemu“ v Zagrebu dobiva se v Ljubljani v deželni lekarni „pri Mariji pomagaj“ Milana Leusteka, Resljeva cesta št. 1. (1860—19)